

АНАЛІЗ ІННОВАЦІЙНИХ ПІДХОДІВ
ОРГАНІЗАЦІЇ ФІЗКУЛЬТУРНО-
ОЗДОРОВЧОЇ РОБОТИ В ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ

Вікторія Маринич, Ірина Козут

Національний університет фізичного виховання і спорту України

Аннотация

Рассмотрены и определены пути повышения эффективности физкультурно-оздоровительной работы отечественных учебных заведений на основании анализа инновационных подходов ее организации. Проанализированы инновационные подходы в организации физкультурно-оздоровительной работы в учебных заведениях. Осуществлено сравнение традиционных и инновационных подходов в организации физкультурно-оздоровительной работы. Определены направления внедрения инноваций в организацию физкультурно-оздоровительной работы отечественных учебных заведений.

Ключевые слова: физкультурно-оздоровительная работа, инновационные подходы, учебные заведения.

Annotation

Considered and identified ways to improve sports and recreation activities of domestic educational institutions on the basis of analysis of innovative approaches this organization. Analysis of innovative approaches to sports and recreation activities in educational institutions. The comparison of traditional and innovative approaches in the organization of sports and recreation activities. The directions of innovation in the organization of sports and recreation activities of domestic educational institutions.

Key words: physical culture and health work, innovative approaches and educational institutions.

Постановка проблеми. Концепцією Загальнодержавної цільової соціальної програми розвитку фізичної культури і спорту на 2012-2016 роки визначено основні проблеми, на розв'язання яких має бути спрямована державна політика. Серед ряду проблем визначається, що спосіб життя населення України та стан сфери фізичної культури і спорту не на належному рівні. Це характеризується певними чинниками, основними серед яких є несформованість сталих традицій та мотивацій щодо фізичного виховання і масового спорту як важливого чинника фізичного та соціального благополуччя, поліпшення стану здоров'я, ведення здорового способу життя і збільшення його тривалості. При аналізі причин виникнення проблем, вказано на низьку відповідальність за дотриманням вимог законодавчих та нормативно-правових актів щодо організації фізичного виховання в системі освіти, що окреслюють систему традиційних підходів в організації фізкультурно-оздоровчої роботи. Отже, важливо якісно впроваджувати традиційні форми організації, методи і засоби фізичного виховання, проте шукати відповіді на запити сучасності. Залишаючи найкраще і змістовне, необхідно знаходити ті інструменти, які цікаві сьгоднішньому поколінню. Тому традиції та інновації, ідентичність та модернізація – ключові виміри освітніх перетворень.

Процеси інформатизації, глобалізації, нові можливості Інтернету, технологій, що стрімко розвиваються, впливають на вже небезпечно для дітей та молоді обмеження рухової активності, тому вимагають пошуку освітніх інновацій у фізкультурно-оздоровчій роботі. Модернізація освітньої галузі має відповідати викликам часу і потребам особистості, яка здатна реалізувати себе в суспільстві, що постійно змінюється [8].

Державна політика у сфері освіти передбачає розбудову освітнього простору, що базується на інноваційних засадах, та його інтеграцію до європейського та світового освітнього просторів. Одним із шляхів розвитку вітчизняної освіти згідно з Проектом Стратегії розвитку державної молодіжної політики до 2020 року є розширення додаткових безкоштовних можливостей для занять фізичною культурою та спортом у системі закладів освіти; розвиток мережі безкоштовних закладів фізичної культури та спорту для дітей та молоді поза системою формальної освіти. Впровадження інноваційних підходів в навчально-виховний процес закладів освіти мають сприяти підвищенню якості фізкультурно-оздоровчої роботи та забезпечення її доступності і ефективності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій результативності традиційних підходів щодо профілактики та попередження можливих негативних явищ у дитячому та молодіжному середовищі, культивування цінностей здоров'я та здорового способу життя вітчизняної системи фізичного виховання свідчить про їх декларативний характер, який не торкається засобів організації і здійснення навчально-виховної діяльності (М. М. Булатова, О. Т. Литвин, 2004, Т. Ю. Круцевич, 2006, Н. В. Москаленко, 2010; С. В. Трачук, 2011, О. А. Томенко, 2012) [5, 7 та ін.]. Інноваційні підходи в системі фізичного виховання розглянуті в

таких аспектах: теоретико-методичні засади інноваційних технологій в системі фізичного виховання молодших школярів, форми роботи школи по формуванню знань зі здорового способу життя, форми занять з фізичного виховання; теоретико-методологічні основи неспеціальної фізкультурної освіти учнівської молоді; вплив програм з традиційними та інноваційними засобами фізичного виховання на фізичний стан молодших школярів; рекреаційно-оздоровчі технології у процесі фізичного виховання молодших школярів.

Таким чином, традиційні форми і засоби фізкультурно-оздоровчої роботи з дітьми в системі освіти на сьогодні не в повному обсязі відповідають сучасним вимогам і потребують зміни на більш ефективні. Тому важливо окреслити систему інноваційних підходів в організації фізкультурно-оздоровчої роботи в закладах освіти. Розробка і впровадження нових технологій оздоровчих занять зі школярами у навчальний процес є одним з нагальних завдань сучасного фізичного виховання, що і визначає актуальність дослідження.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами. Робота виконана як складова частина досліджень «Зведеного плану науково-дослідної роботи в сфері фізичної культури і спорту на 2011-2015 р.» Міністерства України у справах сім'ї, молоді та спорту за темами 3.1 «Вдосконалення програмно-нормативних засад фізичного виховання в навчальних закладах» та 1.4. «Теоретико-методичні засади розвитку спорту інвалідів».

Мета досліджень – підвищення ефективності фізкультурно-оздоровчої роботи вітчизняних закладів освіти на підставі аналізу інноваційних підходів її організації.

Завдання дослідження:

1. Проаналізувати інноваційні підходи щодо організації фізкуль-

турно-оздоровчої роботи в закладах освіти.

2. Порівняти традиційні та інноваційні підходи в організації фізкультурно-оздоровчої роботи.

3. Визначити напрями впровадження інновацій в організацію фізкультурно-оздоровчої роботи вітчизняних закладів освіти.

Методи досліджень: аналіз і узагальнення науково-методичної літератури, нормативно-правових документів та матеріалів мережі Інтернет; методи порівняння, спостереження; синтезу та аналізу.

Результати досліджень та їх обговорення. На сучасному етапі розвитку суспільства існують проблеми з визначенням коректного тлумачення конкретних термінів, так під поняттям «підхід» мається на увазі певна ідея, концепція, принцип. Підхід центрується на основних для нього одній або двох-трьох категоріях і визначається певною позицією, точкою зору, що обумовлює дослідження, проектування, організацію того чи іншого явища, процесу, в тому числі фізкультурно-оздоровчої роботи [1]. Так, наприклад, для системного підходу такою його категорією є «система»; для проблемного підходу – «проблема», для особистісно-орієнтованого підходу – «особистість», для традиційного підходу – «традиція», для інноваційного підходу – «інновація» тощо. Таким чином, в якості об'єкту дослідження обрано саме інноваційний підхід в організації фізкультурно-оздоровчої роботи в закладах освіти.

Історичні відомості щодо появи освітніх інновацій пов'язані з періодом зародження експериментальної педагогіки другої половини XIX ст. З 60-х років минулого століття феномен «інноваційність» став ключовим у характеристиці постіндустріальної формації – її становлення і розвитку [8].

Інновацію варто розглядати як реалізоване нововведення в освіті – у змісті, методах, прийомах

Класифікації інновацій в освіті (за В. М. Вакуленко, 2010)

Критерій	Інновації
На підставі технологічного підходу	- продуктивні (отримання принципово нових продуктів); - процесуальні (нові технології)
За рівнем інноваційної зміни	8 рангів (порядків): - <i>інновації нульового порядку</i> , які передбачають практичну регенерацію первинних властивостей системи (відтворення традиційної освітньої системи або її елементу); - <i>інновації першого порядку</i> , що характеризуються кількісними змінами в системі при незмінній її якості; - <i>інновації другого порядку</i> , які є перегруповуванням елементів системи й організаційними змінами (наприклад, нова комбінація відомих педагогічних засобів, зміна послідовності, правил їх використання тощо); - <i>інновації третього порядку</i> , що характеризуються адаптаційними змінами освітньої системи в нових умовах без виходу за межі старої моделі освіти; інновації четвертого порядку, які містять новий варіант рішення (це найчастіше прості якісні зміни в окремих компонентах освітньої системи, що забезпечують деяке розширення її функціональних можливостей); - <i>інновації п'ятого порядку</i> , які ініціюють створення освітніх систем "нового покоління" (зміна всіх або більшості первинних властивостей системи); - <i>інновації шостого порядку</i> , у результаті яких створюються освітні системи нового вигляду з якісною зміною функціональних властивостей системи при збереженні системоутворюючого функціонального принципу; - <i>інновації сьомого порядку</i> , які є вищою, корінною зміною освітніх систем, що змінює основний функціональний принцип системи
За соціально-освітньою цінністю інновації	- за ступенем зміни; - обсягом перетворень; - ступінню відтворення
За способом здійснення інновації	- зміни, які здійснюються всередині традиційної освітньої системи із залученням нових освітніх елементів; - зміни в традиційній освітній системі, що здійснюються шляхом дифузії (адаптації) і культурного перенесення (трансферту) цілісних зразків західної і вітчизняної педагогіки

і формах навчальної діяльності та виховання особистості (методиках, технологіях), у змісті та формах організації управління освітньою системою, а також в організаційній структурі закладів освіти, у засобах навчання і виховання та у підходах до соціальних послуг в освіті, що суттєво підвищує якість, ефективність та результативність навчально-виховного процесу [8].

Вакуленко В. М. [2] класифікує інновації в освіті, ґрунтуючись на конкретних критеріях інновацій (табл.1).

Як протиприклад, виступають традиційні підходи, які визначені нормативно-правовими документами, методичними інструкціями і роз'ясненнями. Вивченню особливостей фізкультурно-оздоровчої роботи, її традиційним та інноваційним підходам в організації були присвячені дослідження багатьох вчених. Традиційні підходи в організації фізкультурно-оздоровчої роботи для дітей шкільного віку класифікували Смолюс Г. Г., Шитікова Г. Ф., Давиденко Є. В., Круцевич Т. Ю. [7]. Класифікуючи форми занять з фізичного виховання, основним напрямом реформування навчально-виховного процесу з фізичного виховання Москаленко Н. В. [5] вважає за доцільне втілення всіх форм фізкультурно-оздоровчої роботи з використанням сучасних педагогічних технологій. З одного боку, мають використовуватися традиційні форми фізичного виховання (рис.1), з іншого – задля підвищення ефективності фізкультурно-оздоровчої роботи слід традиційні форми наповнювати інноваційними методами і засобами навчання.

Москаленко Н. В. (2007) сформовані і систематизовані теоретико-методичні засади інноваційних технологій в системі фізичного виховання молодших школярів. Зокрема, Н. В. Москаленко визначила поняття інновацій та інноваційної діяльності загаль-

ноосвітніх навчальних закладів, систематизувала інноваційні підходи до організації фізкультурно-оздоровчої роботи з дітьми

молодшого шкільного віку. На думку автора, запропоновані типи інноваційних освітніх технологій сприяють якісній зміні систе-

ми фізичного виховання, а саме формуванню концепції особистісної фізичної культури (В. І. Лях, Ю. А. Копилов), спортивно орієнтованого фізичного виховання (Д. В. Фонарьов), розробці концепції конгруентного фізичного виховання (Jill Carter), вдосконаленню системи організації та управління фізичним вихованням (Європейська мережа шкіл сприяння здор'ю) тощо.

Визначаючи основними завданнями фізкультурно-оздоровчої роботи залучення підростаючого покоління до активних занять фізичним вихованням і спортом та максимально повне і ефективне використання гуманістичного, соціально-культурного потенціалу фізкультурно-спортивної діяльності, Кудрявцева Н. В. [3] зазначає, що фізкультурно-спортивна діяльність, мистецтво та інші види духовно-творчої діяльності, які здатні органічно доповнити один одного в системі соціально-педагогічного впливу на людину, виявляються відірваними, ізольованими один від одного. Саме тому, використання інноваційних підходів у фізкультурно-оздоровчій роботі сприятиме підвищенню її ефективності та забезпечуватиметься за рахунок **впровадження:**

1) проектів і програм докорінної перебудови всієї системи фізкультурно-спортивної роботи з дітьми та молоддю відповідно до принципів гуманістичної педагогіки і психології;

2) переорієнтації «цільових установок фізичного виховання на максимально можливе задоволення інтересів кожного, хто займається, на максимально повний облік його індивідуальних морфофункціональних і психологічних особливостей» і т. д. [4]. Це передбачає свободу вибору режимів інтенсивності занять і планування їх результативності, можливістю безперешкодної зміни виду фізичної активності відповідно до бажання тих, хто займається.

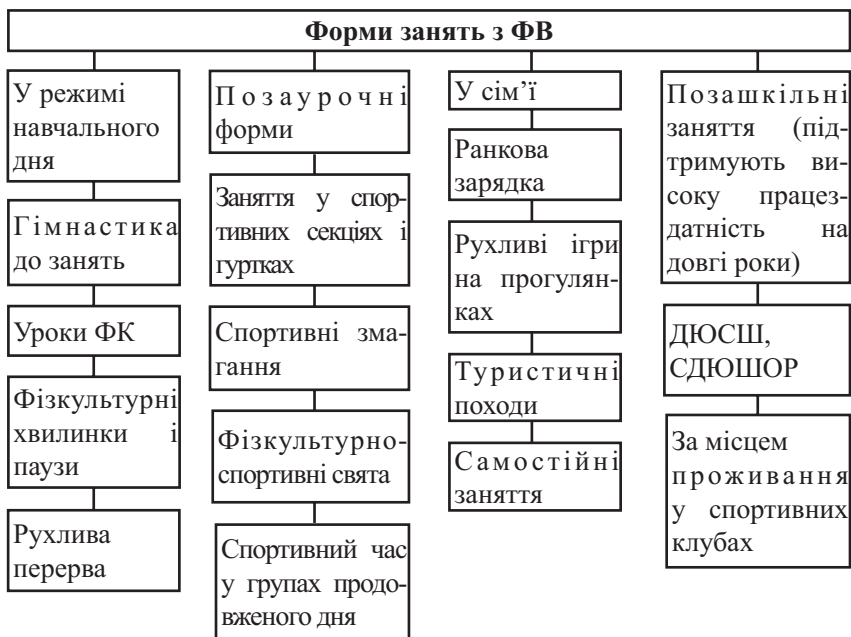

Рис. 1. Форми занять з фізичного виховання (за Москаленко Н. В., 2010)

Таблиця 2
Основні групи інновацій у фізкультурно-оздоровчій роботі

№ групи	Інновації	Форми впровадження
1	Оздоровчі системи, що мають коріння в давньосхідній культурній традиції	Східні оздоровчі системи: хатха-йога, цигун, тайцзицюань та ін.; східні бойові мистецтва: ушу, карате, тхеквондо, айкідо, кеукушинкай і т. д.
2	Авторські оздоровчі системи	Вчення Порфирія Іванова, клуб «Космос» Колтунова, методика Стрельникової, методика Шаталової, методика Котлярова, методика Кряжева та ін. Комплексні системи оздоровлення, системи загартовування, харчування, дихання.
3	Сучасні технології, які будуються на основі наукових досягнень	Шейпінг, відеотренінг і т. д.
4	Нові форми рухової активності та нові види спорту	Аеробіка, шейпінг, брейк-данс, акробатичний рок-н-рол, фрістайл, віндсерфінг, скейтборд, армреслінг, дартс і т. д.
5	Національні види спорту і народні ігри	Бойовий гопак, спас, хортинг, ковіньки, квадрат тощо.
6	Нові форми фізкультурно-оздоровчої та спортивної роботи, які істотно трансформують зміст фізичної культури	Рух «СпАрт», рух «Екоспорт», які об'єднують рухову активність з формуванням світоглядних орієнтацій та морально-етичних норм.

Моченов В. П. [6] у своїх дослідженнях визначає 6 груп інновацій (табл. 2).

В якості інноваційного підходу в організації фізкультурно-оздоровчої роботи Хромін В. Г. [9] розглядає інтеграцію основної та додаткової освіти учнів на базі загальноосвітньої школи. Це фактор, що визначає підвищення рівня ефективності фізкультурної освіти школярів, що дозволяє поліпшити показники здоров'я школярів і в цілому стимулювати ресурсне забезпечення їх фізкультурної освіти. Під інтеграцією основної і додаткової фізкультурної освіти учнів загальноосвітньої школи автор розуміє об'єднання наявних ресурсів основної (загальної) і додаткової фізкультурної освіти школярів з метою підвищення ефективності загальної фізкультурної освіти учнів. Безпосередньою метою є створення єдиної системи фізкультурної освіти учнів, що дозволить отримати цілісний ефект у фізкультурній освіті учнів.

Зміст інтегрованої фізкультурної освіти складають 4 основні частини: фізкультурно-оздоровчі заходи в режимі навчального дня – фізкультурні хвилини під час уроків, фізичні вправи і рухливі ігри на подовжених перервах, «Година здоров'я», щоденні спортивні заняття в групах продовженого дня («спортивний час»). Урок фізичної культури розглядається як основна форма фізкультурної освіти учнів - базовий компонент (традиційні розділи), варіативний компонент – розділи з програм додаткової освіти. Позакласними формами занять фізичною культурою і спортом є заняття в спортивних секціях, в групах лікувальної фізичної культури, коригуючої гімнастики, загальношкільні фізкультурно-масові і спортивні заходи – дні здоров'я (щомісячно), внутрішньошкільні змагання, туристичні зльоти, походи, допрофесійна підготовка як невід'ємна частина всього на-

вчально-виховного процесу інтегрованої фізкультурної освіти учнів [9].

Таким чином, аналіз існуючих інновацій організації фізкультурно-оздоровчої роботи в закладах освіти дозволив визначити підходи до її класифікації (рис. 2).

Трачук С.В. узагальнив передовий досвід з організації фізкультурно-оздоровчої роботи в Європейському регіоні і країнах світу. В

ний автобус». В Чеській республіці організують спеціальні оздоровчі табори для дітей, які страждають на ожиріння, проводять місячник «Пішки до школи». В Росії велику увагу приділяють розвитку матеріально-технічної бази для дитячо-юнацького та масового спорту. В Норвегії реалізують проект «Дитяча стежка».

Класифікацію форм організації фізкультурно-оздоровчої роботи в

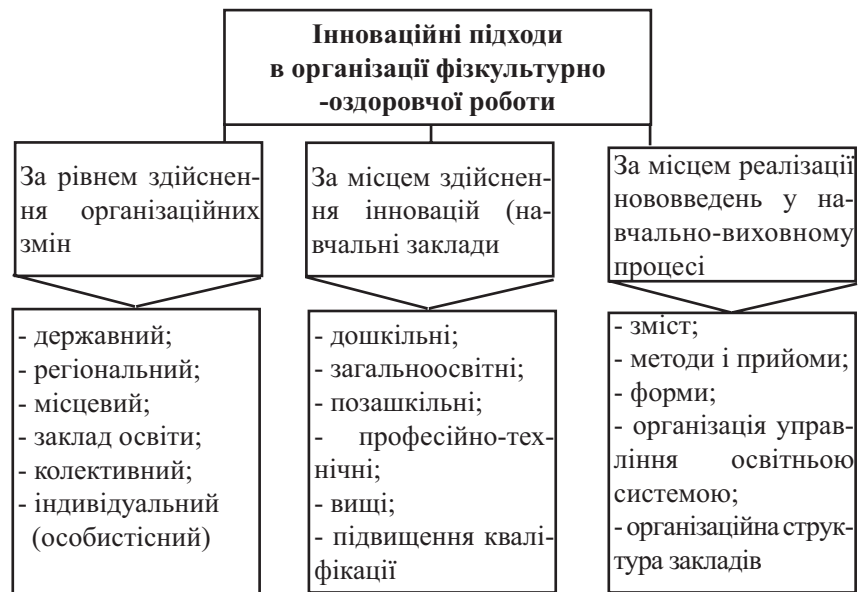

Рис. 2. Класифікація інноваційних підходів організації фізкультурно-оздоровчої роботи

США, Канаді, Франції, Італії, Іспанії, Скандинавських країнах, Японії, Австрії різні форми оздоровчої фізичної культури чи оздоровчого фітнесу є передовими, які тісно пов'язані з життєвими інтересами людей. Вони направлені на формування правильної постави, зміцнення серцево-судинної і дихальної системи, покращення самопочуття, підвищення працездатності, активне і емоційне проведення дозвілля. Так, в Мілані (Італія) реалізують проекти «Зелений пояс», що полягає у з'єднанні ряду парків і зон відкритого простору, де здійснюється інтенсивне озеленення та створюються належні умови для активного відпочинку і масового спорту, а також проект «Пішохідний шкіль-

системі освіти намагалися здійснити багато авторів, узагальнюючи досвід з організації фізкультурно-оздоровчої роботи в країнах світу і в Україні. Проте, при наявності достатньої кількості досліджень у цьому напрямку, складно узагальнити цей досвід у зв'язку з відсутністю єдиного підходу до класифікації її організаційних засад

Задля об'єктивізації порівняльного аналізу традиційних та інноваційних підходів в організації фізкультурно-оздоровчої роботи була здійснена спроба визначення групи критеріїв (табл. 3).

Традиційні та інноваційні підходи в організації фізкультурно-оздоровчої роботи

Традиційні підходи	Інноваційні підходи
Форми реалізації проектів і програм, організації науково обґрунтованих технологій	
Традиційні організаційні форми фізкультурно-оздоровчої роботи з дітьми та молоддю	Нові організаційні форми в рамках навчального процесу, в позаурочний час, за місцем проживання: - посилення освітньої спрямованості; - використання міжпредметних зв'язків; - відхід від жорсткої регламентації занять; - підвищення емоційної насиченості; - максимальна різноманітність форм, методів і засобів фізичного виховання; - широке використання наочних і технічних засобів
Стосуються лише окремих сторін, аспектів даного складного процесу - навчання певним рухових умінь і навичок	Формують в цілому складний процес вдосконалення індивідуального фізичного розвитку, культуру здоров'я, стійку соціально-психологічну установку на активні заняття фізичними вправами
Розділи в програмах з олімпійських видів спорту	Розділи в програмах з неолімпійських видів спорту (спортивне орієнтування, скелелазання та ін.)
Державні навчальні програми	Адаптовані та авторські навчальні програми: - введення варіативної частини; - посилення виховної спрямованості; - підвищення уваги до естетичних аспектів занять; - введення нових форм і методик фізичного тестування; - широке використання сюжетних, рольових ігор зі зміною правил і самостійного придумування учнями нових ігор
Традиційні форми позакласної роботи	Нові форми позакласної роботи: - рухливі перерви; - «Година здоров'я»; - «Спортивна година»; - комплексні уроки; - фізкультурно-економічні дні; - домашні завдання з фізкультури; - «Школи довіри»; - «Паспорт канікул»
Шляхи формування знань зі здорового способу життя	
Збільшення обсягу знань дітей в галузі фізичної культури і здорового способу життя	Підвищення якості знань дітей з точки зору цінності, значущості фізкультурно-спортивної діяльності, формування здоров'язберігаючої компетентності
Форми рухової активності	
Спортивні ігри та змагання для дітей та молоді	Нові форми і моделі спортивних ігор та змагань з олімпійських та неолімпійських видів спорту для дітей та молоді, що мають високий гуманістичний, культурний, духовно-моральний потенціал. Розвиток нових ігор (творчі ігри, ігри довіри, кооперативні ігри та ін.)
Традиційні ігри та змагання	Нові моделі спортивних ігор та змагань для дітей та молоді, засновані на ідеї екологічного виховання дітей і молоді засобами спорту
Традиційні форми рухової активності	Нові форми рухової активності: аеробіка, брейкданс, акробатичний рок-н-рол, хіп-хоп, шейпінг тощо
Діяльність спортивних клубів за місцем проживання	Проведення спортивними клубами не тільки спортивної, а й інших видів діяльності (створення єдиної системи, що дозволяє молодим людям розкрити свої здібності у формуванні перспектив розвитку та організації молодіжного спорту, клуби фізичного і патріотичного виховання юнаків і дівчат та інші)
Форми заохочення дітей та молоді	
Передбачення форм заохочення для переможців спортивних ігор	Введення форм заохочення не тільки для переможців, а й для учасників, які демонструють справді лицарську поведінку, зміщення акценту на виявлення переможців у командних, а не в індивідуальних змаганнях.

Форми контролю	
Застосування традиційних правил ігор і змагань	Пристосування, адаптація традиційних правил ігор до певних умов, віку та підготовленості учасників, специфічних завдань
Використання традиційних тестів фізичної підготовленості вихованців	Використання інноваційних тестів фізичної підготовленості вихованців
Комплексний характер впливу на особистість	
Спорт та мистецтво відокремлені	Практичні кроки по зміцненню зв'язку спорту з мистецтвом, їх зближення при організації спортивних змагань, а саме: спортивно-музичні програми, театралізовані вистави
	Проект «СпАрт» (Духовність. Спорт. Мистецтво.) – проведення ігор, змагань, турнірів під назвою «Спартіанські Ігри» з метою збереження і зміцнення здоров'я, фізичного вдосконалення, розвитку художніх здібностей в одній зі сфер мистецтва (спів, музика, образотворче мистецтво, літературна творчість і т. п.) або в інших галузях духовно-творчої діяльності (наука, інтелект і т. п.), розвиток психічних і інших здібностей (пам'ять, інтелект, комунікативні, біоенергетичні та інші здібності)

Одним з найбільш ефективних місць для здійснення інновацій і реалізації їх у навчально-виховний процес є позашкільні навчальні заклади. Серед інноваційних виховних технологій у позашкільних навчальних закладах розроблено та впроваджуються «Національна мережа шкіл сприяння здоров'ю», нова управлінська модель позашкільного навчального закладу, нова модель виховного простору позашкільного навчального закладу, який забезпечує свідомий вибір системи духовно-естетичних цінностей, реалізацію оптимальних психолого-педагогічних умов для розвитку соціально адаптованої особистості, здатної реалізувати власні потенційні можливості (технології: особистісно орієнтовані; нетрадиційні та ігрові заняття; розвиток творчої активності всіх учасників навчально-виховного процесу; психолого-педагогічної корекції та соціально-психологічної допомоги з використанням методів соціального захисту; оздоровлення та формування культури здоров'я) та інші. Впроваджуються інноваційні виховні системи, проектні технології з метою подальшого розвитку позашкільних навчальних закладів (технології: удосконалення та покращення існуючих елементів освітньої системи позашкільних навчальних закладів;

створення цілісної системи дидактичних засобів шляхом оновлення змісту освіти, методів і прийомів виховання) [8].

Перспективи подальших досліджень полягають у визначенні ефективних традиційних та інноваційних підходів в організації фізкультурно-оздоровчої роботи у позашкільних навчальних закладах.

Висновки

1. На підставі аналізу науково-методичної літератури проаналізовано інноваційні підходи щодо організації фізкультурно-оздоровчої роботи в закладах освіти. Визначено, що для інноваційного підходу центральною категорією є «інновація», яку варто розглядати як реалізоване нововведення в освіті – у змісті, методах, прийомах і формах навчальної діяльності та виховання особистості (методиках, технологіях), організації управління освітньою системою, а також в організаційній структурі закладів освіти, що суттєво підвищує якість, ефективність та результативність навчально-виховного процесу.

2. З'ясовано, що критеріями порівняння традиційних та інноваційних підходів в організації фізкультурно-оздоровчої роботи можуть слугувати: форми реалізації проектів і програм, організації науково обґрунтованих техно-

логій, шляхи формування знань зі здорового способу життя, форми рухової активності, форми захоплення дітей та молоді, форми контролю, комплексний характер впливу на особистість та інші.

3. Визначено, що використання традиційних підходів в організації фізкультурно-оздоровчої роботи, як правило, здійснюється в навчально-виховному процесі загальноосвітніх установ. Напрямами впровадження інновацій в організацію фізкультурно-оздоровчої роботи вітчизняних закладів освіти можуть слугувати позашкільні установи, які мають більше можливостей щодо впровадження інноваційних підходів завдяки своїй мобільності, адаптації до контингенту вихованців, запитам суспільства.

4. Особливостями інноваційних підходів фізкультурно-оздоровчої роботи в закладах освіти є їх гуманістична спрямованість, застосування особистісно-орієнтованих форм і методів навчання, задоволення інтересів кожного, формування стійкої соціально-психологічної установки на активні заняття з фізичного виховання, комплексний характер виховного впливу.

Література

1. Биковська О. В. Реалізація компетентнісного підходу в по-

- зашкільній освіті / О. В. Биковська // Позашкільна освіта і виховання. – 2007. – №2. – С.7-16.
2. Вакуленко В. М. Види класифікацій в освіті та їх класифікація [Електронний ресурс] / В. М. Вакуленко // Вісник Національної академії Державної прикордонної служби України. Педагогічні науки. – 2010. – №4. – Режим доступу: http://www.nbu.gov.ua/e-journals/Vnads/2010_4/10vvmotk.pdf
  3. Кудрявцева Н. В. Новые формы физкультурно-спортивной работы с детьми и молодежью : автореф. дис. на соискание науч. степени канд. пед. наук. : спец. 13.00.04 / Н. В. Кудрявцева. – ВШФКС. – М., 1996. – 24 с.
  4. Лубышева Л. И. Педагогические условия формирования спортивной культуры личности в общеобразовательной школе / Л. И. Лубышева // Теория и практика физической культуры. – 2011. – №5. – С.36-41.
  5. Москаленко Н. В. Теоретико-методичні засади інноваційних технологій в системі фізичного виховання молодших школярів: автореф. дис. ...доктора наук з фіз. вих. і спорту: 24.00.02/ Наталія Василівна Москаленко: НУФВСУ. – Київ, 2009. – 42 с.
  6. Моченов В. П. Социально-педагогические аспекты использования нетрадиционных форм и средств физической культуры в практике физкультурно-оздоровительной работы (13.00.04): автореф. дис. ...канд. пед. наук / В. П. Моченов; РГАФК. – М., 1994. – 24 с.
  7. Теорія і методика фізичного виховання: підруч. для студ. ВНЗ фіз. виховання і спорту: у 2-х т. Т. 2. Методика фізичного виховання різних груп населення / Ред.: Т.Ю. Круцевич. – К.: Олімп. л-ра, 2008. – С.78-83.
  8. Трачук С. В. Модельовання режимів рухової активності молодших школярів у процесі фізичного виховання: автореф. дис. ...канд. наук з фіз. вих. і спорту: 24.00.02/ С. В. Трачук: НУФВСУ. – Київ, 2011. – 18 с.
  9. Удод О. А. Інновації в освіті – основа модернізації галузі в сучасних умовах / О. А. Удод. – Режим доступу: <http://iitzo.gov.ua/>
  10. Хромик В. Г. Интеграция основного и дополнительного образования школьников (13.00.04): автореф. дис. ...канд. пед. наук / В. Г. Хромик. – Тюмень, 2000. – 26 с.

